

економічний, розвивальний, самоосвітній, організація, контроль, аналіз, самоаналіз, експертиза, самоорганізація та ін.) у закладах ЗСО, урізноманітненням партнерських взаємодій, раціональним добором наявних управлінських механізмів та їх різновидами, розширенням сфер, де реалізуються зазначені взаємодії.

УПРАВЛІННЯ НА ПАРТНЕРСЬКИХ ЗАСАДАХ У СФЕРІ ОСВІТИ ЯК ОБ'ЄКТ ДОСЛІДЖЕННЯ

*М.М. Малюга,
науковий співробітник*

Теоретичний аналіз доробку вітчизняних науковців і учених засвідчує, що на сучасному етапі розвитку теорії та методики управління розвитком освіти здійснено чимало авторських досліджень, в яких окреслено коло ідей і положень, концепцій щодо окремих напрямів її розв'язання на визначених авторами методологічних засадах їх розгляду. Це: державне управління розвитком ЗСО в Україні (Л. Паращенко, 2012), теоретичні та технологічні аспекти педагогічної експертизи розвитку ЗСО регіону (О. Касьянова, 2012), розвиток системи управління шкільною освітою в Канаді (З. Магдач, 2013), теоретичні та методичні засади управління аналітико-експертною діяльністю у сфері загальної середньої освіти (О. Боднар, 2013), моніторинг якості освітньої діяльності закладу загальної середньої освіти (В.Приходько, 2014), організаційна культура керівника школи (Г. Тимошко, 2014), громадсько-державне управління ЗСО на системно-синергетичних засадах (О. Пастовенський, 2015), управління інноваційним розвитком закладів освіти (Л. Назаренко, 2018), державно-громадське управління розвитком системи освіти в малих містах України (Н. Лісова, 2019), управління профільними загальноосвітніми навчальними закладами в країнах Європейського Союзу (Н. Чередніченко, 2020), контрольньо-оцінювальна діяльність вчителя та керівника в умовах компетентісно орієнтованого навчання (В. Рогова, 2021), організаційно-методичні засади управління розвитком організаційної культури гімназій (В. Нідзієва, 2021), управління середньою освітою в Англії (В. Белова, 2021) та ін.). Однак, недостатньо дослідженими залишилися проблеми державно-громадського управління в ЗСО на партнерських засадах та їх нормативно-правове, організаційно-педагогічне та науково-методичне забезпечення у ракурсі рівного доступу до якісної освіти європейського гатунку для усіх громадян.

З'ясовано, що партнерство, як базисна засада державної політики в соціально-трудої сфері та сфері освіти (статті 6 і 81 Закону України «Про освіту») за типовою приналежністю відноситься до соціального типу та за класифікаційними ознаками суб'єктів партнерської взаємодії має такі різновиди як галузеве та державно-громадське, державно-приватне партнерство.

Виявлено сфери впливу суб'єктів партнерської взаємодії в процесі забезпечення конституційного права на освіту (забезпечення рівного доступу до освіти та відповідності вимогам і стандартам громадянсько активного суспільства якості освіти; створення комфортних і безпечних умов досягнення законодавчо

визначених цілей освіти, соціокультурних і особистісних цілей здобувачами освіти; забезпечення всіх форм і типів освітніх послуг, доступності для кожного громадянина та якості надання освітніх, соціокультурних, інформаційних, адміністративних, консультативних, інклюзивних послуг, які надаються державою; координація діяльності суб'єктів партнерської взаємодії в соціально-трудоій галузі; у сфері освіти, культури, медицини, молоді та спорту, державно-громадського та державно-приватного партнерства, навчання впродовж життя, інтеграції в міжнародний освітній та науковий простір; протидії та проявів академічної недоброчесності, корупції в освіті та ін.

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНА ВЗАЄМОДІЯ В ДЕРЖАВНО-ГРОМАДСЬКОМУ УПРАВЛІННІ ЗАКЛАДОМ ОСВІТИ

Л.М. Попович,

науковий співробітник

А.Ю. Данко,

молодший науковий співробітник

Одним із завдань дослідження відділу економіки і управління ЗСО є з'ясування стану та проблем державно-приватної партнерської взаємодії у державно-громадському управлінні закладом освіти.

Виявлено, що основні засади управління у сфері освіти та в закладах загальної середньої освіти законодавчо визначені в Законі України «Про освіту» (2017 р.). Зокрема у статті 6 щодо засад державної політики в галузі освіти та принципів освітньої діяльності в Україні, є такі визначення: державно-громадське управління, державно-громадське партнерство, державно-приватне партнерство.

У статті 1. Закону України «Про державно-приватне партнерство» (2010 р.), так визначено, що державно-приватне партнерство є співробітництво між державою, територіальними громадами в особі відповідних державних органів та органів місцевого самоврядування, юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, або фізичними особами – підприємцями приватними партнерами, що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому Законом та іншими нормативно-правовими актами...

З'ясовано, що в практиці державно-приватне партнерство спостерігається у створенні приватних закладів освіти, наданні певних освітніх послуг, що є відображенням суспільно-економічних зрушень, помітною ознакою демократизації й децентралізації освітнього життя. Керівники експериментальних комунальних закладів загальної середньої освіти зазначають, що у них існує чимало проблем у залученні приватних структур до участі в освітньому та управлінському процесах. Державно-приватна взаємодія в управлінні закладами освіти ускладнюється через брак досвіду керівників закладів освіти до такого виду діяльності та інколи їх пасивності; недостатній зворотній зв'язок; переважає домінуюче ставлення держави до управління освітою та незацікавленість частини бізнесу; недостатнім є розвиток демократичних відносин в управлінні освітою територіальних громад і співпраці з